

Glossa publicada en el Full Diocesà de Vic el dia 29 de gener del 2012

El do de la fortalesa / Romà Casanova, bisbe de Vic

Entre els set dons de l'Esperit Sant trobem el de la fortalesa. Recordem que els set dons tenen com a font l'Esperit Sant. La vida cristiana no es pot entendre sense l'acció de l'Esperit Sant. Els dons manifesten que la realitat veritablement fonamental és l'existència i la necessitat d'una assistència especial de l'Esperit Sant en el cor del creient.

El do de la fortalesa és l'acció de l'Esperit en el cor del qui creu en Jesús per tal de perfeccionar la virtut cardinal de la fortalesa, donant força per a poder fer i suportar realitats grans, malgrat totes les dificultats. Recordem que la virtut de la fortalesa és la fermesa i constància per a obrar el bé, resistir les temptacions, superar els obstacles que impedeixen de viure la vida segons Crist. La virtut de la fortalesa fa capaç de vèncer la por, fins i tot de la mort, i d'afrontar les proves i les persecucions. La fortalesa disposa a anar fins a la renúncia i al sacrifici de la vida per una causa justa (cf. CEC, 1808). L'acció de l'Esperit Sant mitjançant el do de la fortalesa dóna decisió, seguretat, alegria, esperança certa de la victòria en Crist.

El cristià que es deixa portar pel do de la fortalesa no és pas un superheroi capaç de fer el que altres no poden fer. L'experiència cristiana és la de la vivència d'allò que diu el salm: *Del Senyor em ve la força i el triomf, és ell qui m'ha salvat* (Sl 118,14). És l'experiència de l'acció de l'Esperit Sant en el cor que dóna la fortalesa allà on humanament sols veiem feblesa. En són exemple, en la mateixa Escripura, el diaca sant Esteve, el primer dels màrtirs del Crist (Ac 6,8-7,59), i la mare dels set germans del Segon Llibre dels Macabeus (cap. 7). L'Església ho canta en acció de gràcies en la seva litúrgia de la festa dels màrtirs, tot lloant Déu i la seva obra: «... la força es manifesti en la feblesa i el dèbil sigui fort a donar testimoni» (Prefaci dels màrtirs).

Però el do de la fortalesa no és solament el dels màrtirs, sinó que en la vida quotidiana de tot cristià no manca l'acció de l'Esperit Sant donant la fortalesa per a fer amb goig la voluntat de Déu malgrat totes les dificultats i contrarietats, i la fortalesa per a suportar les proves i les persecucions. La fortalesa com a do de l'Esperit no manca en el cor del qui el demana i l'acull amb humilitat per a viure sempre amb decisió i esperança en la veritat i la caritat.

La fortalesa és una virtut i un do especialment necessaris en els nostres temps de «pensament dèbil» i d'inconstància en el compromís. El do de la fortalesa es manifesta en la vida de les mares de família que tenen cura de totes les coses, amb la delicadesa de l'amor sempre atent a les necessitats dels petits i dels grans. El do de la fortalesa es nota en les famílies que atenen els seus malalts i ancians en la seva mateixa llar. El do de la fortalesa es fa palès en els matrimonis que mantenen la seva fidelitat i el seu amor.